

Americká Pravda: Třetí a druhá světová válka?, Ron Unz

UR unz.com/runz/world-war-iii-and-world-war-ii

October 24, 2022

[Blogview](#)[Archiv Rona Unze](#)

Americká Pravda: Třetí a druhá světová válka?

Ron Unz • 24. října 2022

• 4 700 slov • [922 Comments](#) • [Odpověď](#)

[Sdílejte s Gabem](#)

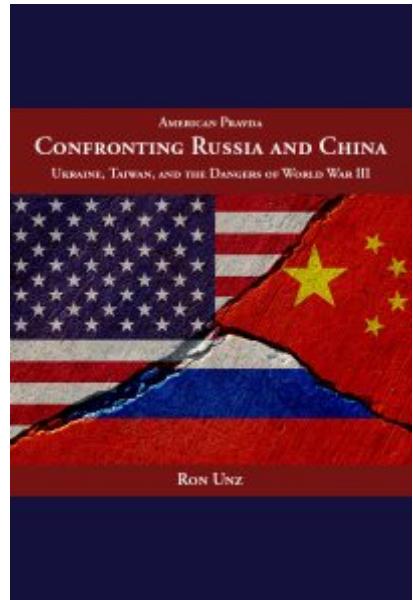
Přehrávač zvuku

Tu a tam znovu objevuji rozlehlost internetu.

Celý tento rok jsem se docela zajímal o náš konflikt s Ruskem o Ukrajinu a také jsem samostatně začal sledovat veřejná prohlášení profesora Jeffreyho Sachse z Kolumbijské univerzity, ale až do minulého týdne jsem si nevšiml jeho rozhovoru na konci srpna na přesně ten předmět. Ačkoli jeho vystoupení na Amy Goodman's *Democracy Now!* pořad nasbíral více než dva miliony zhlédnutí, nikdy bych na něj nenarazil.

Watch Video At: <https://youtu.be/wmOePNsNFwo>

Vřele doporučuji poslechnout si jeho poznámky, stejně jako jeho podobné prezentace ze začátku tohoto měsíce v Grayzone a na nové show Tulsi Gabbard.

Watch Video At: <https://youtu.be/g57ViSqmRFM>

Odkaz na video

Sachs strávil desítky let jako elitní vládní insider, jehož důležitá a kontroverzní role v Rusku začala na počátku 90. let, takže jeho názory na naši současnou situaci je třeba brát s maximální vážností. A jsou rázní.

Jak vysvětluje, Amerika a její spojenci v NATO jsou v současné době ve válce s Ruskem vyzbrojeným jadernými zbraněmi na vlastní ruské hranici. I když byl skutečný boj na zemi prozatím ponechán našim ukrajinským zástupcům, poskytujeme všechny ostatní vojenské prvky – zbraně, munici, financování, výcvik, zpravodajské informace a koordinaci – a také přispíváme některými skutečnými bojovníky. Během naší dlouhé studené války proti Sovětům by byl takový scénář považován za noční můru, ale nyní je to záměrný cíl americké vlády. Rozhovor s Tulsi Gabbard má příhodný název „Rusko, Ukrajina a prevence jaderného holocaustu“.

Sám Sachs se narodil v roce 1954, takže byl dítětem během děsivých dnů kubánské raketové krize, a tento případ jaderného brnksmanství přirozeně převládá v jeho myšlenkách, když uvažuje o naší současné konfrontaci s Ruskem. Poznamenává, jak blízko byl svět v roce 1962 zničení, zachráněný pouze opatrností prezidenta Johna F.

Kennedyho. Takové nálady jsou zcela odlišné od těch, které oživují dnešní Bidenovu administrativu ovládanou Neocony, která, jak se zdá, dychtí po eskalaci konfliktu a nedávno strávila dny nenucenými diskusemi o použití jaderných zbraní proti našemu ruskému protivníkovi.

Lepší porozumění minulosti nám umožňuje posoudit naši současnou situaci. Ale kromě rizika jaderné války si myslím, že dnešní situace je úplně jiná, než tomu bylo za Kennedyho prezidentství. V roce 1962 jsme se málem dostali do války se Sověty, konfliktu, o který ani jedna strana ve skutečnosti nestála, a náš prezident nás dokázal stáhnout z propasti. Ale v naší současné konfrontaci jsme strávili roky záměrným provokováním Ruska, vyhýbali jsme se všem pokusům o dosažení diplomatického řešení a dokonce torpédovali ruskou-ukrajinská mírová jednání, když začala v březnu. Dnešní válka s Ruskem není chybou, ale je téměř výhradně výsledkem záměrné americké politiky.

Spíše než poukazování na krizi z roku 1962 jako model mnoho předních obhájců naší současné ukrajinské strategie tvrdí, že vhodnou analogií je analogie s druhou světovou válkou vedenou proti svévolné agresi hitlerovského Německa. Ačkoli Sachs, John Mearsheimer a další znalí jednotlivci prokázali, že historická fakta jsou jiná, téměř všechny zprávy amerických mainstreamových médií popisují ruskou invazi na Ukrajinu jako „zcela nevyprovokovanou“, často ji přirovnávají k německému útoku na Polsko, který rozpoutal druhou světovou válku. . Pár týdnů poté, co válka začala, jsem publikoval dlouhý článek, ve kterém jsem tvrdil, že druhá analogie je ve skutečnosti mnohem vhodnější, než by si mnozí mohli uvědomovat, i když ne tak, jak obvykle chápou její současní zastánci.

Americká Pravda: Putin jako Hitler?

Ron Unz • **Recenze Unz** • 7. března 2022 • 7 900 slov

Na začátku své analýzy jsem zdůraznil důležitý bod:

Měli bychom uznat, že v mnoha ohledech je standardní historický příběh druhé světové války pouze ztuhlou verzí mediální propagandy té doby. Pokud by bylo Rusko poraženo a zničeno v důsledku současného konfliktu, můžeme si být jisti, že následující historické knihy by Putina a všechna rozhodnutí, která učinil, naprosto démonizovaly.

Vysvětlil jsem:

Jak většina z nás ví, druhá světová válka začala, když Německo v roce 1939 zaútočilo na Polsko nad Gdańskem, téměř výhradně německým pohraničním městem ovládaným Poláky. Méně známé však je, že Hitler ve skutečnosti vynaložil obrovské úsilí, aby se vyhnul válce a urovnal tento spor, strávil mnoho měsíců neplodnými jednáními a nabízel extrémně rozumné podmínky. Německý diktátor skutečně učinil četné ústupky, o kterých žádný z jeho demokratických výmarských předchůdců nebyl ochoten uvažovat, ale všechny byly odmítnuty, zatímco provokací přibývalo, dokud se válka s Polskem nezdála jedinou možnou možností. A stejně jako v případě Ukrajiny se politicky vlivné prvky na Západě téměř jistě snažily tuto válku vyprovokovat a použili Danzig jako jištru k zažehnutí konfliktu podobně, jako by mohl být Donbas použit k vynucení Putinovy ruky.

Profesor Sachs správně poukazuje na to, že naše vlastní vláda udělala vše, co mohla, aby podnítila Rusy k invazi na Ukrajinu, ale během posledních několika let mě mé pečlivé vyšetřování vypuknutí druhé světové války dovedlo k velmi podobnému závěru. Vezmeme-li v úvahu nejuznávanější současné zdroje, snadno zjistíme, že Rooseveltova administrativa sehrála ústřední roli v rozpoutání války a také její motiv k tomu.

Během třicátých let byl John T. Flynn jedním z nejvlivnějších amerických progresivních novinářů, a přestože začínal jako silný zastánce Roosevelta a jeho New Dealu, postupně se stal ostrým kritikem a dospěl k závěru, že různé vládní plány FDR se nepodařilo oživit americká ekonomika. Pak v roce 1937 nový ekonomický kolaps zvýšil nezaměstnanost zpět na stejnou úroveň, jako když prezident poprvé vstoupil do úřadu, což potvrdilo Flynnna v jeho tvrdém verdiktu. A jak jsem psal loni:

Flynn skutečně tvrdí, že koncem roku 1937 se FDR obrátila k agresivní zahraniční politice zaměřené na zapojení země do velké zahraniční války, především proto, že věřil, že je to jediná cesta z jeho zoufalé ekonomicke a politické škatulky, a nikoli úskok. neznámý mezi národními vůdci v celé historii. Ve svém slopuku z 5. ledna 1938 Nová republika upozornil své nevěřící čtenáře na rýsuji se vyhlídky na rozsáhlou námořní armádu a válčení na obzoru poté, co se mu přední Rooseveltův poradce soukromě pochlubil, že velký záchvat „vojenského keynesiánství“ a velká válka vylečí zdánlivě nepřekonatelné ekonomicke problémy. V té době se zamýšleným cílem zdála válka s Japonskem, možná kvůli latinskoamerickým zájmům, ale vývoj událostí v Evropě brzy přesvědčil FDR, že podněcování všeobecné války proti Německu je nejlepším řešením. Zdá se, že paměti a další historické dokumenty získané pozdějšími badateli obecně podporují Flynnova obvinění tím, že naznačují, že Roosevelt nařídil svým diplomatům, aby vyvýjeli obrovský tlak na britskou i polskou vládu, aby se vyhnuli jakémukoli vyjednanému urovnání s Německem.

Poslední bod je důležitý, protože důvěrným názorům těch, kteří jsou nejblíže důležitým historickým událostem, by měla být přiznána značná důkazní váha. V nedávném článku John Wear shromáždil četná soudobá hodnocení, která zapletla FDR jako klíčovou postavu při organizování světové války svým neustálým tlakem na britské politické vedení, což je politika, o které soukromě dokonce připustil, že by mohla znamenat jeho obžalobu, pokud by byla odhalena. Mimo jiné svědectví máme vyjádření polského a britského velvyslance ve Washingtonu a amerického velvyslance v Londýně, kteří také přešli na souhlasný názor samotného premiéra Chamberlaina. Německé zachycení a zveřejnění tajných polských diplomatických dokumentů v roce 1939 již odhalilo mnohé z těchto informací a William Henry Chamberlin potvrdil jejich pravost ve své knize z roku 1950. Ale protože mainstreamová média nikdy žádnou z těchto informací nezveřejnila, zůstávají tato fakta i dnes málo známá.

Během let 2018 a 2019 jsem diskutoval o původu druhé světové války a našem vstupu do tohoto konfliktu v několika dlouhých přehledových článcích:

- Americká Pravda: Naše velká čistka 40. let
Ron Unz • **Recenze Unz** • 11. června 2018 • 5 500 slov
- American Pravda: Pochopení druhé světové války
Ron Unz • **Recenze The Unz** • 23. září 2019 • 20 500 slov

Jakmile válka začala, vláda FDR se k ní snažila přímo připojit na straně spojenců, ale byla frustrována drtivou opozicí veřejnosti.

Skupina studentů práv z Yale, znepokojena jejich rostoucím strachem, že by Amerika mohla být zatažena do další světové války, aniž by do toho měli co říci voliči, založila antiintervenční politickou organizaci, kterou pojmenovali „The America First Committee“, a ta rychle se rozrostla na 800 000 členů a stala se největší lidovou politickou organizací v naší národní historii. Připojila se k ní nebo ji podporovala řada významných osobností veřejného života, přičemž předseda Sears, Roebuck sloužil jako její hlava, a jejími mladistvými členy byli budoucí prezidenti John F. Kennedy a Gerald Ford, stejně jako další významné osobnosti jako Gore Vidal, Potter Stewart a Sargent. Schriver. Flynn sloužil jako předseda newyorské pobočky a předním veřejným mluvčím organizace byl známý letec Charles Lindbergh,

Během roku 1941 se obrovské davy po celé zemi účastnily protiválečných shromáždění adresovaných Lindberghem a dalšími vůdcí, přičemž mnoho milionů dalších poslouchalo rozhlasové vysílání událostí. Mahl ukazuje, že britští agenti a jejich američtí podporovatelé mezitím pokračovali ve svých tajných operacích, aby čelili tomuto úsilí, organizováním různých politických předních skupin obhajujících americkou vojenskou angažovanost a využíváním spravedlivých prostředků nebo faulů k neutralizaci svých politických oponentů. Zdá se, že židovští jednotlivci a organizace hráli v tomto úsilí nesmírně nepřiměřenou roli. Ve stejné době Rooseveltova administrativa eskalovala svou nevyhlášenou válku proti německým ponorkám a dalším námořním silám v Atlantiku a neúspěšně se snažila vyvolat incident, který by mohl zemi uvrhnout do války. FDR také propagovala ty nejbizarnější a nejsměšnější propagandistické vynálezy zaměřené na děsivé naivní Američany, jako například tvrzení, že mají důkaz, že Němci – kteří nevlastnili žádné velké povrchové námořnictvo a byli zcela zablokováni Lamanšským průlivem – zformulovali konkrétní plány, jak přeskocit dva tisíce mil Atlantského oceánu a ovládnout Latinskou Ameriku. Britští agenti dodali některé hrubé padělky, které uvedl jako důkaz.

Tato fakta, nyní pevně stanovená desetiletími vědy, poskytují určitý nezbytný kontext Lindberghově proslule kontroverznímu projevu na shromáždění America First v září 1941. Při této akci obvinil zejména tři skupiny, že „tlačí tuto zemi k válce[:] Britové, Židé a Rooseveltova administrativa“, a rozpoutala tak obrovskou vlnu mediálních útoků a udání, včetně rozšířených obvinění z antisemitismu a nacistických sympatií. Vzhledem k realitě politické situace představoval Lindberghův výrok dokonalou ilustraci slavného vtipu Michaela Kinsleyho, že „problém je, když politik říká pravdu – nějakou zjevnou pravdu, kterou říkat nemá“. V důsledku toho však Lindberghova kdysi hrdinská pověst utrpěla obrovské a trvalé škody, s hanobením, které se odráželo po zbývající tři desetiletí jeho života, a dokonce i mnohem dál. Ačkoli nebyl zcela očištěn z veřejného života, jeho postavení rozhodně nebylo nikdy ani vzdáleně stejné.

Od roku 1940 vyvídela FDR velké politické úsilí, aby přímo zapojila Ameriku do války proti Německu, ale veřejné mínění bylo převážně na druhé straně, přičemž průzkumy veřejného mínění ukazovaly, že až 80 % populace bylo proti. To vše se okamžitě změnilo, jakmile japonské bomby shodily na Havaj, a země byla najednou ve válce.

Vzhledem k těmto skutečnostem existovalo přirozené podezření, že Roosevelt úmyslně vyprovokoval útok svými výkonnými rozhodnutími o zmrazení japonských aktiv, embargo na všechny dodávky životně důležitých dodávek topného oleje a odmítnutí opakovaných žádostí tokijských vůdců o jednání. Ve svazku z roku 1953, který editoval Barnes, významný diplomatický historik Charles Tansill svůj velmi silný argument, že FDR se snažila použít japonský útok jako své nejlepší „zadní vrátka k válce“ proti Německu, což je argument, který uvedl minulý rok v knize to stejné jméno. V průběhu desetiletí se zdá, že informace obsažené v soukromých denících a vládních dokumentech téměř přesvědčivě potvrdily tuto interpretaci, přičemž ministr války Henry Stimson naznačil, že plánem bylo „manévrovat [Japonsko] k vypálení prvního výstřelu“...

Do roku 1941 USA prolomily všechny japonské diplomatické kódy a volně četly jejich tajnou komunikaci. Proto také dlouho existovalo rozšířené, i když sporné přesvědčení, že prezident si byl dobře vědom plánovaného japonského útoku na naši flotilu a záměrně nevaroval své místní velitele, čímž zajistil, že výsledné těžké americké ztráty povedou k pomstychtivému národu sjednocenému za válka. Tansill a bývalý hlavní výzkumník vyšetřovacího výboru Kongresu tento případ vytvořili ve stejném svazku Barnes z roku 1953 a následující rok bývalý americký admirál publikoval The Final Secret of Pearl Harbor, poskytující podobné argumenty ve větší délce. Tato kniha také obsahovala úvod jednoho z nejvyšších amerických námořních velitelů z druhé světové války, který tuto kontroverzní teorii plně podpořil.

V roce 2000 publikoval novinář Robert M. Stinnett množství dalších podpůrných důkazů, založených na jeho osmiletém archivním výzkumu, o kterém se hovořilo v nedávném článku. Výmluvným bodem Stinnetta je, že kdyby Washington varoval velitele Pearl Harboru, jejich výsledné obranné přípravy by si všimli místní japonští špióni a předali je blížící se pracovní skupině; a se ztraceným prvkem překvapení by byl útok pravděpodobně přerušen, čímž by byly zmařeny všechny dlouhodobé plány FDR na válku. I když různé detaily mohou být sporné, důkazy pro Rooseveltovu předpovědi považuji za docela přesvědčivé.

Tato historická rekonstrukce je silně podpořena mnoha doplňkovými materiály. Během tohoto období zastával prof. Revilo P. Oliver vedoucí pozici ve vojenské rozvědce, a když o čtyři desetiletí později publikoval své paměti, tvrdil, že FDR úmyslně oklamalo Japonce, aby zaútočili na Pearl Harbor. S vědomím, že Japonsko porušilo diplomatické kódy Portugalska, informoval FDR velvyslance této země o svých plánech počkat, dokud se Japonci příliš nerozšíří, a poté nařídit tichomořské flotile, aby zahájila zničující překvapivý

útok proti jejich domovským ostrovům. Podle Olivera následující japonské diplomatické depeše odhalily, že byli úspěšně přesvědčeni, že FDR na ně plánovala náhle zaútočit.

Jen pár měsíců před Pearl Harborem přinesl *Argosy Weekly*, jeden z nejpopulárnějších amerických časopisů, fiktivní titulní příběh popisující přesně takový zničující překvapivý útok na Tokio jako odvetu za námořní incident se silnými bombardéry naší tichomořské flotily. Způsobit obrovské škody na nepřipravené japonské hlavní město. Zajímalo by mě, jestli se Rooseveltova administrativa nepodílela na zveřejnění toho příběhu.

Již v květnu 1940 nařídila FDR tichomořskou flotilu přemístit z jejího domovského přístavu v San Diegu do Pearl Harboru na Havaji, což bylo rozhodnutí, proti kterému se jako zbytečně provokativní a nebezpečné postavil James Richardson, její velící admirál, který byl v důsledku toho vyhozen. Navíc:

Bezprostředně po útoku na Pearl Harbor došlo také k velmi podivnému domácímu incidentu, který, jak se zdá, vzbudil příliš malý zájem. V té době byly filmy nejmocnějším populárním médiem, a přestože nežidé tvořili 97 % populace, ovládali pouze jedno z hlavních studií; možná shodou okolností byl Walt Disney také jedinou vysoce postavenou hollywoodskou postavou přímo v protiválečném táboře. A den po překvapivém japonském útoku se stovky amerických vojáků zmocnily kontroly nad Disney Studios, údajně s cílem pomoci bránit Kalifornii před japonskými silami umístěnými tisíce mil daleko, přičemž vojenská okupace pokračuje dalších osm měsíců. Zvažte, co by si podezřelé myslí mohly myslet, kdyby 12. září 2001 prezident Bush okamžitě nařídil své armádě, aby obsadila kanceláře sítě CBS, a tvrdil, že takový krok je nezbytný k ochraně New Yorku před dalšími útoky islamistů.

Pearl Harbor byl vybombardován v neděli, a pokud by si FDR a jeho přední pomocníci plně neuvědomovali probíhající japonský útok, byli by jistě zcela zaujatí následky katastrofy. Zdá se velmi nepravděpodobné, že by americká armáda byla připravena ovládnout studia Disney brzy ráno po skutečném „překvapivém“ útoku. Stejně jako se Amerika ze všech sil snažila vyprovokovat válku s Japonskem v roce 1941, zdá se, že v těchto dnech postupujeme podle podobné příručky s ohledem na Čínu. Jak jsem letos psal:

Před vypuknutím ukrajinské války strávila Amerika léta primárně zaměřením svého nepřátelství proti Číně, vytvořením vojenské aliance proti této zemi, zavedením sankcí, aby ochromila Huawei, globálního technologického šampiona Číny, a pracovala na zničení

olympijských her v Pekingu, přičemž také přitahovala velmi blízko červené linii aktivní podpory tchajwanské nezávislosti. Dokonce jsem tvrdil, že existují silné, možná zdrcující důkazy, že vypuknutí Covidu ve Wu-chanu bylo pravděpodobně výsledkem biologického útoku zlotřilých prvků Trumpovy administrativy.

Tyto extrémně provokativní akce za Trumpa se jen zrychlily poté, co odešel z úřadu, včetně pobouřující oficiální návštěvy mluvčí Nancy Pelosiové na Tchaj-wanu před pár měsíci. Minulý týden pak Bidenova administrativa deklarovala svůj záměr totálně ochromit životně důležitý čínský domácí mikročipový průmysl vydáním nových předpisů zakazujících všem americkým občanům jakoukoli účast a rozšířením tohoto omezení na všechny ostatní globální společnosti obchodující s čínskými výrobci. Tato bezprecedentní akce byla charakterizována jako náhlý „termonukleární útok“ proti životně důležitému čínskému průmyslu:

Biden's Tech-War Goes Nuclear

Mike Whitney • **Recenze The Unz** • 17. října 2022 • 1 900 slov

Jak zdůraznil prof. Sachs ve své diskusi na konci srpna, zdá se, že záměrně vyvoláváme současnou konfrontaci s Ruskem i Čínou v otázkách, které považují za zásadní pro své zájmy národní bezpečnosti.

Mohlo by se zdát naprosto iracionální, aby Amerika nutila tyto dvě světové velmoci do přímého spojenectví proti nám, ale mám podezření, že naše politické elity se opily tím, jak špatně chápou americké dějiny, včetně příkladu z druhé světové války, který tak pravidelně citují. Jak jsem vysvětlil krátce po vypuknutí ukrajinské války.

Po více než sto let byly všechny americké války vedeny proti naprosto překonaným protivníkům, protivníkům, kteří vlastnili pouhý zlomek lidských, průmyslových a přírodních zdrojů, které jsme my a naši spojenci ovládali. Tato obrovská výhoda pravidelně kompenzovala mnoho našich vážných raných chyb v těchto konfliktech. Takže hlavním problémem, kterému naši volení vůdci čelili, bylo pouze přesvědčit často velmi zdráhavé americké občany, aby podpořili válku, což je důvod, proč mnoho historiků tvrdilo, že takové incidenty jako potopení Maine a Lusitanie a útoky v Pearl Harbor a Tonkin Bay byly organizovány nebo manipulovány přesně za tímto účelem.

Tato obrovská výhoda potenciální moci byla jistě případem, kdy v Evropě vypukla druhá světová válka, a Schultze-Rhonof a další zdůrazňovali, že britské a francouzské impérium podporované Amerikou disponovalo potenciálními vojenskými zdroji výrazně převyšujícími německé, středně velké impérium. velikost země menší než Texas. Překvapením bylo, že navzdory tak drtivé šanci se Německo několik let ukázalo jako velmi úspěšné, než nakonec prohrálo...

Vezměme si postoj přijatý během současného konfliktu s Ruskem, těžkého střetu studené války, který by se mohl stát horkým. Navzdory své velké vojenské síle a obrovskému jadernému arzenálu se Rusko zdá být stejně nesrovnatelné jako jakýkoli bývalý americký nepřítel. Včetně zemí NATO a Japonska má americká aliance výhodu 6 ku 1 v populaci a převahu 12 ku 1 v ekonomickém produktu, což jsou klíčové šlachy mezinárodní moci.

Takový obrovský nepoměr je implicitní v postojích našich strategických plánovačů a jejich mediálních hlásných troub.

Ale toto je velmi nerealistický pohled na skutečnou korelaci sil... pouhé dva týdny před ruským útokem na Ukrajinu se Putin a čínský vůdce Si Čin-pching uskutečnili na 39. osobním setkání v Pekingu a prohlásili, že jejich partnerství nemá „zádné limity“ „Čína jistě podpoří Rusko v jakémkoli globálním konfliktu.“

Mezitím americké nekonečné útoky a hanobení Íránu pokračují po celá desetiletí a vyvrcholily před dvěma lety naší vraždou nejvyššího vojenského velitele země Kásema Solejmániho, který byl zmíněn jako vedoucí kandidát v íránských prezidentských volbách v roce 2021. Spolu s naším izraelským spojencem jsme za poslední desetiletí také zavraždili mnoho předních íránských vědců a v roce 2020 Írán veřejně obvinil Ameriku, že proti jejich zemi vypustila biologickou zbraň Covid, která nakazila velkou část jejich parlamentu a zabila mnoho členů jejich politická elita. Írán by se jistě postavil také na stranu Ruska. Amerika spolu se svými spojenci v NATO a Japonsku má obrovskou převahu v jakémkoli testu globální síly proti samotnému Rusku. To by však nebyl případ koalice skládající se z Ruska, Číny a Íránu, a skutečně si myslím, že druhá skupina by mohla mít ve skutečnosti navrch, vzhledem k její obrovské váze obyvatelstva, přírodních zdrojů a průmyslové síle. Od pádu Sovětského svazu v roce 1991 si Amerika užívala unipolární okamžik, kdy vládla jako jediná světová hypervelmoc. Ale tento status podpořil naši přehnanou aroganci a mezinárodní agresi proti mnohem slabším cílům, což nakonec vedlo k vytvoření mocného bloku států ochotných se nám postavit.

Napsal jsem tato slova pouhé dva týdny po začátku války, a jak je v každém konfliktu nevyhnutelné, různé záležitosti se vyvíjely jinak, než kdokoli původně předpovídal.

Všeobecně se očekávalo, že Rusové smetnou Ukrajince před sebou, ale místo toho narazili na velmi odhodlaný odpor a utrpěli těžké ztráty, protože postupovali pomalu. Ukrajinci, kteří byli velkoryse zásobeni pokročilými zbraněmi ze zásob NATO, nedávno zahájili úspěšné protiútoky, které přinutily ruského prezidenta Vladimira Putina povolat 300 000 záloh.

Ale ačkoliv ruské vojenské úsilí bylo úspěšné jen částečně, na všech ostatních frontách Amerika a její spojenci utrpěli řadu strategických geopolitických porážek.

Na začátku války většina pozorovatelů věřila, že bezprecedentní sankce uvalené Amerikou a jejími spojenci v NATO zasadí ruské ekonomice ochromující ránu. Místo toho Rusko uniklo vážným škodám, zatímco ztráta levné ruské energie zdevastovala evropské ekonomiky a těžce poškodila naše vlastní, což má za následek nejvyšší míru inflace za čtyřicet let. Očekával se kolaps ruského rublu, ale nyní je silnější než předtím.

Německo je průmyslovým motorem Evropy a sankce uvalené na Rusko byly tak sebedestruktivní, že začaly lidové protesty požadovat jejich zrušení a znovuotevření energetických plynovodů Nord Stream. Aby se předešlo jakémukoli takovému potenciálnímu zběhnutí, byly tyto rusko-německé ropovody náhle napadeny a zničeny, téměř jistě se souhlasem a zapojením vlády USA. Amerika není právně ve válce s Ruskem natož s Německem, takže to pravděpodobně představovalo největší mírovou destrukci civilní infrastruktury v dějinách světa, která způsobila našim evropským spojencům obrovské a trvalé škody. Naše totální převaha nad globálními médiemi dosud většině běžných Evropanů nebo Američanů brání rozpoznat, co se stalo, ale jak se energetická krize zhoršuje a pravda se postupně začíná vynořovat, může mít NATO těžké přežít. Jak jsem hovořil v nedávném článku, Amerika možná promarnila tři generace evropského přátelství zničením těchto životně důležitých potrubí.

American Pravda: Of Pipelines and Plagues

Ron Unz • **The Unz Review** • 3. října 2022 • 3 900 slov

Mezitím mnoho let arrogantního a represivního chování Američanů vůči tolka dalším významným zemím vyvolalo silný odpor podpory Rusku. Podle novinových zpráv Íránci poskytli Rusům velké množství svých předsunutých dronů, které byly účinně nasazeny proti Ukrajincům. Od druhé světové války bylo naše spojenectví se Saúdskou Arábií základním pilířem naší blízkovýchodní politiky, ale Saúdové se nyní opakovaně postavili na stranu Rusů v otázkách produkce ropy a zcela ignorovali americké požadavky navzdory hrozbám odvety z Kongresu. Turecko má největší armádu NATO, ale úzce spolupracuje s Ruskem na dodávkách zemního plynu. Indie se také přiblížila Rusku v zásadních otázkách, ignorujíc sankce, které jsme uvalili na ruskou ropu. Zdá se, že kromě našich politických vazalských států se většina hlavních světových mocností staví na stranu Ruska.

Od druhé světové války je jedním z ústředních pilířů globální americké dominance postavení amerického dolaru jako světové rezervní měny as tím spojená kontrola mezinárodního bankovního systému. Až donedávna jsme svou roli vždy prezentovali jako neutrální a administrativní, ale stále více jsme tuto moc začali používat jako zbraně a využívali své pozice k potrestání těch států, které jsme neměli rádi, a to přirozeně nutí ostatní země hledat alternativy. Možná by svět mohl tolerovat naše zmrazení finančních aktiv relativně malých zemí, jako je Venezuela nebo Afghánistán, ale naše zabavení ruských devizových rezerv ve výši 300 miliard dolarů zjevně narušilo rovnováhu a velké země se stále více snaží přesunout své transakce od dolaru a bankovní síť, kterou ovládáme. Přestože ekonomický pokles EU způsobil odpovídající pád eura a standardně vyhnal dolar nahoru, dlouhodobější vyhlídky naší pokračující měnové hegemonie se jen stěží zdají dobré. A vzhledem k našemu příšernému rozpočtu a obchodním deficitům by únik od dolaru mohl snadno zkolaovat americkou ekonomiku.

Brzy po vypuknutí ukrajinské války významný historik Alfred McCoy tvrdil, že jsme svědky geopolitického zrodu nového světového řádu, vybudovaného kolem rusko-čínské aliance, která ovládne euroasijské

pevniny. Jeho diskuse s Amy Goodmanovou vidělo téměř dva miliony lidí.

Watch Video At: <https://youtu.be/EzotonmeTno>

Naše neúnavně agresivní zahraniční politika vůči Rusku a Číně dnes představuje obrovskou hrozbu pro světový mír a naši vlastní národní budoucnost, přesto se polovina mého článku zaměřila na události před více než sedmi desetiletími a představuje vysoce neortodoxní vyprávění o počátcích druhé světové války. Mnozí mohou považovat tento materiál za zcela irelevantní, ale já nesouhlasím.

Vezměme si našeho ministra zahraničí Antónyho Blinkena, jednu z klíčových postav formulujících naši současnou politiku. Před jeho jmenováním jsem o něm nikdy neslyšel, ale brzy jsem zjistil, že navštěvoval stejnou vysokou školu jako já, kterou absolvoval o rok později. Možná jsme dokonce sdíleli nějaké hodiny, i když vzhledem k tomu, že můj obor byla teoretická fyzika a jeho sociální studia, pravděpodobně ne. Ale myslím si, že velmi dobře rozumím jeho pohledu na svět a dějiny dvacátého století, protože ten můj se asi až do posledního desetiletí příliš nelisil. Zdá se, že do stejné kategorie spadá většina dalších vysokých představitelů Bidenovy administrativy.

Tito jednotlivci mají pevný soubor konkrétních přesvědčení o roli Ameriky ve světě, přesvědčení sdílené celým jejich ideologickým kruhem, a jsem si jistý, že by okamžitě odmítli jakékoli zpochybňování tohoto rámce s ohledem na Rusko nebo Čínu. Takové výzvy pravděpodobně nejsou neobvyklé, ale jsou pravidelně odmítány a ignorovány.

Mám však podezření, že nikdo z nich si nikdy nepředstavoval, že nejhlubší základy jejich systému víry – jejich předpokládaná historie druhé světové války – jsou ve skutečnosti falešné a prohnité až do morku kostí. S takovými představami se pravděpodobně za celý život nesetkali a v důsledku toho může být jejich psychická obrana mnohem slabší. A pokud někdo z nich začne uvažovat i o sebemenší možnosti, že každý zdroj informací, který vstřebal od základní školy, byl založen na stejném základním souboru nepravd, toto uvědomění by mohlo otřást jeho důvěrou v současné záležitosti, včetně okolností obklopujících současnou války na Ukrajině.

Mezci jsou tvrdohlavá zvířata. Existuje ale klasický vtip, že je lze přesvědčit, aby se řídili pokyny, pokud nejprve upoutáte jejich pozornost tím, že je udeříte do hlavy dvěma na čtyři. Pro většinu amerických odborníků na politiku, když zjistí, že celá jejich přijímaná historie druhé světové války je vzhůru nohama a pozpátku, znamená to, že budou udeřeni do hlavy dvěma krát čtyři.

Související čtení

- [Jeffrey Sachs jako spravedlivý rogue slon](#)
- [American Pravda: Putin as Hitler?](#)
- [American Pravda: Pochopení druhé světové války](#)
- [Americká Pravda: Naše velká čistka 40. let 20. století](#)
- [Americká Pravda: O potrubí a mor](#)

Přihlaste se k odběru nových sloupců

• Kategorie: [Zahraniční politika](#) , [Historie](#) •

  [RSS](#) [Print](#)

Štítky: [Americká média](#) , [Americká armáda](#) ,
[Americká Pravda](#) , [Čína](#) , [Konspirační teorie](#) , [Hitler](#) , [HotNews](#) , [Írán](#)

, NATO , Pearl Harbor , Rusko , Ukrajina , Vladimir Putin , 2. světová válka , 3. světová válka

Americká série Pravda

- Život a odkaz generálporučíka Williama Odoma
8. září 2008 • 2 500 slov • 18 komentářů
- Americká Pravda: Měl Rambo pravdu?
25. května 2010 • 1 300 slov • 88 komentářů
- Vzestup Číny, pád Ameriky
17. dubna 2012 • 6 700 slov • 432 komentářů
- Čínský melamin a americký Vioxx: Srovnání
17. dubna 2012 • 1 800 slov • 69 komentářů
- Mýtus americké meritokracie
28. listopadu 2012 • 26 200 slov • 254 komentářů
- Naše americká Pravda
29. dubna 2013 • 4 500 slov • 161 komentářů
- Americká Pravda: Televize reality
6. května 2013 • 900 slov • 18 komentářů
- Americká Pravda: Sudy střelného prachu a jisker
17. května 2013 • 1 200 slov • 4 komentáře
- American Pravda: ZeroHedge
31. května 2013 • 800 slov • 28 komentářů
- American Pravda: „Liberal Bias“
5. června 2013 • 1 200 slov • 14 komentářů
- American Pravda: Who Shot Down Flight MH17 in Ukraine?
August 14, 2014 • 2,100 Words • 315 Comments
- John McCain: When "Tokyo Rose" Ran for President
March 9, 2015 • 4,200 Words • 268 Comments
- The Myth of American Meritocracy and Other Essays
March 4, 2016 • 1,800 Words • 28 Comments
- American Pravda: The Legacy of Sydney Schanberg
July 13, 2016 • 3,500 Words • 155 Comments
- American Pravda: Relying Upon Maoist Professors of Cultural Studies
July 18, 2016 • 1,900 Words • 66 Comments

- [American Pravda: Will There be a *Spotlight* Sequel to *The Killing Fields?*](#)
July 25, 2016 • 2,700 Words • 48 Comments
- [American Pravda: Mass Deaths and Morning Newspapers](#)
August 1, 2016 • 1,700 Words • 85 Comments
- [John McCain's "Tokyo Rose" Propaganda Broadcast---Now Found and Released!](#)
August 5, 2016 • 400 Words • 44 Comments
- [American Pravda: Did the US Plan a Nuclear First Strike Against Russia in the Early 1960s?](#)
August 15, 2016 • 2,500 Words • 228 Comments
- [American Pravda: Was General Patton Assassinated?](#)
August 22, 2016 • 2,400 Words • 521 Comments
- [American Pravda: Alexander Cockburn and the British Spies](#)
August 29, 2016 • 2,700 Words • 301 Comments
- [American Pravda: How the CIA Invented "Conspiracy Theories"](#)
September 5, 2016 • 2,600 Words • 495 Comments
- [American Pravda: The KKK and Mass Racial Killings](#)
September 19, 2016 • 3,200 Words • 555 Comments
- [American Pravda: The Destruction of TWA Flight 800](#)
September 26, 2016 • 2,800 Words • 398 Comments
- [American Pravda: Breaching the Media Barrier](#)
October 24, 2016 • 2,500 Words • 208 Comments
- [The Remarkable Historiography of David Irving](#)
June 4, 2018 • 1,700 Words • 592 Comments
- [American Pravda: When Stalin Almost Conquered Europe](#)
June 4, 2018 • 4,200 Words • 806 Comments
- [American Pravda: Our Great Purge of the 1940s](#)
June 11, 2018 • 5,500 Words • 274 Comments
- [American Pravda: The JFK Assassination, Part I - What Happened?](#)
June 18, 2018 • 4,800 Words • 1,255 Comments
- [American Pravda: The JFK Assassination, Part II – Who Did It?](#)
June 25, 2018 • 8,000 Words • 1,030 Comments

- American Pravda: Our Deadly World of Post-War Politics
July 2, 2018 • 5,700 Words • 330 Comments
- American Pravda: Post-War France and Post-War Germany
July 9, 2018 • 6,600 Words • 542 Comments
- American Pravda: Oddities of the Jewish Religion
July 16, 2018 • 7,800 Words • 1,661 Comments
- American Pravda: The Bolshevik Revolution and Its Aftermath
July 23, 2018 • 6,900 Words • 928 Comments
- American Pravda: The Nature of Anti-Semitism
July 30, 2018 • 5,500 Words • 673 Comments
- American Pravda: Jews and Nazis
August 6, 2018 • 6,900 Words • 622 Comments
- American Pravda: Holocaust Denial
August 27, 2018 • 17,600 Words • 2,327 Comments
- American Pravda: 9/11 Conspiracy Theories
September 10, 2018 • 11,000 Words • 2,384 Comments
- American Pravda: The ADL in American Society
October 15, 2018 • 7,300 Words • 752 Comments
- American Pravda: Racial Discrimination at Harvard
October 22, 2018 • 10,300 Words
- American Pravda: Racial Discrimination at Harvard
October 22, 2018 • 10,300 Words • 578 Comments
- American Pravda: Amazon Book Censorship
March 11, 2019 • 7,600 Words • 694 Comments
- American Pravda: How Hitler Saved the Allies
May 13, 2019 • 8,300 Words • 944 Comments
- Americká Pravda: Tajemství vojenské rozvědky
10. června 2019 • 12 500 slov • 1 620 komentářů
- Americká Pravda: Síla organizovaného zločinu
15. července 2019 • 13 000 slov • 659 komentářů
- Americká pravda: John McCain, Jeffrey Epstein a Pizzagate
29. července 2019 • 6 400 slov • 938 komentářů
- American Pravda: Pochopení druhé světové války
23. září 2019 • 20 500 slov • 1 488 komentářů

- American Pravda: Mossad Assassinations
27. ledna 2020 • 27 300 slov • 1 081 komentářů
- American Pravda: Naše koronavirová katastrofa jako Blowback bioválky?
21. dubna 2020 • 7 400 slov • 1 638 komentářů
- Americká Pravda: Naše sporné volby
14. ledna 2021 • 2 000 slov • 627 komentářů

[← Covid a smrt miliard? Výzva proti rasové diskriminaci v Ha...](#) →